

Дело C-708/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

30 декември 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

County Court at Birkenhead (Обединено кралство)

Дата на акта за преюдициално запитване:

30 декември 2020 г.

Ищец:

В Т

Ответници:

Seguros Catalana Occidente

Е В

В COUNTY COURT AT BIRKENHEAD (РАЙОНЕН СЪД, БИРКЕНХЕД)

Иск № [...] МЕЖДУ

В Т

Ищца

-и-

(1) SEGUROS CATALANA OCCIDENTE

(2) Г-жа Е В

Ответници

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

[...] на 30 декември 2020 г., след като обяви писменото съдебно решение по това дело на 22 декември 2020 г., когато разгледа молбата на ищцата

за разрешение за обжалване, преди да отложи делото, за да разгледат страните преюдициално запитване до Съда

[...]

КАТО счете, че за произнасянето по настоящото дело е необходимо да се разрешат някои въпроси относно тълкуването на член 13, параграф 3 от Регламент (Е[С]) № 1215/2012 и следва да се отправи съответно преюдициално запитване до Съда,

ОПРЕДЕЛИ:

1. Отпраща преюдициално запитване съгласно член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) с въпросите, съдържащи се в приложения списък, във връзка с тълкуването на член 13, параграф 3 от Регламент (Е[С]) № 1215/2012;
2. Изпраща настоящото определение незабавно до Съда;
3. Спира като цяло произнасянето по исканията срещу двамата ответници до постановяването на преюдициалното запитване.
4. [...]
5. [...]
6. Отхвърля молбата на ищцата за разрешение за обжалване във връзка с констатациите по членове 17 и 18 от Регламент (Е[С]) № 1215/2012. [...]

[...] [ориг. 2]

ПРИЛОЖЕНИЕ

1. ЗАПИТВАЩА ЮРИСДИКЦИЯ

- 1 Настоящото преюдициално запитване съгласно член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз е отправено от County Court at Birkenhead (Районен съд, Биркенхед), Англия и Уелс. [...]

2. СТРАНИ

- 2 Ищцата е с местоживееене в Англия и Уелс [...].
- 3 Втората ответница е с местоживееене в Република Ирландия и притежава имот в [...] Аликанте, Испания (наричан по-нататък „имотът“). [...].
- 4 В рамките на всички относими периоди първият ответник е застраховател със седалище в Испания и застрахова гражданската отговорност на втората

ответница във връзка с имота. Първият ответник не участва в спора за компетентност, повдигнат от втората ответница, нито в настоящото преюдициално запитване.

3. ПРЕДМЕТ НА СПОРА И ФАКТИ ПО НЕГО

- 5 Ищцата твърди следните факти, които втората ответница оспорва:
- а) С договор, сключен между член на семейството на ищцата от нейно име, втората ответница се съгласява да настани нея и семейството ѝ за седем нощувки в имота, считано от 31 март 2018 г.
 - б) Настаняването е резервирано и платено онлайн.
 - в) Съоръженията на имота включват външно покрито с плочи дворно пространство, водещо до плувен басейн. **[ориг. 3] [ориг. 4]**
 - г) На 3 април 2018 г. ищцата, която по това време е на 83-годишна възраст, вървяла в двора към плувния басейн, когато паднала от незабелязано стъпало на дясната си страна (наричан по-нататък „инцидентът“).
 - д) В резултат на инцидента получила фрактура на дясното бедро и китка, както и порезни рани на челото, във връзка с които е претърпяла хирургическа интервенция в Испания. [...]
- 6 Ищцата предявява иск срещу втората ответница във връзка със своите наранявания и щети. Твърди, че втората ответница е имала договорна и деликтна отговорност към нея да положи разумна грижа и умения, за да гарантира, че имотът е разумно безопасен за използване, както и че това задължение не е било изпълнено. Според ищцата (*inter alia*) тя е била длъжна да монтира парапет към стъпалото, и/или предупредителен знак, и/или да го обозначи по някакъв начин. Първият ответник отхвърля отговорността, а втората ответница не се явява пред компетентния английски съд, нито представя/внося защита.
- 7 Искът е предявен в County Court Money Claims Centre (Център за парични вземания към районния съд) в Англия и Уелс на 14 април 2019 г., а впоследствие е връчен на ответниците [...]. Ищцата поддържа компетентност по отношение на първия ответник съгласно член 11, параграф 1, буква б) и член 13, параграф 2 от Регламент (Е[С]) № 1215/2012 (наричан по-нататък „Преработеният регламент „Брюксел I““). Първият ответник не оспорва компетентността и представя защита по иска. В нея той признава, че (i) е застраховал втората ответница във връзка отдавания от нея под наем имот на гости на хотелски начала и (ii) е трябвало да я обезщети във връзка с нейната отговорност за инцидента при условията на „*евентуални лимити или ограничения по полицата*“. Искът впоследствие е препратен на County Court at Birkenhead (Районен съд, Биркенхед).

- 8 На 29 януари 2020 г. втората ответница възразява срещу компетентността на съдилищата на Англия и Уелс да разглеждат предявения срещу нея иск.
- 9 Преди да може да бъде разгледано това възражение и в резултат на допълнителна информация, получена в отговор на „Част 18. Искания за допълнителна информация от ищцата“, първият ответник пояснява позицията си и съгласно твърденията му лимитите и ограниченията по застрахователната полица означават, че тя не е обхващала използването на имота от втората ответница за ваканционно настаняване на гости на хотелски начала. Затова първият ответник не счита, че от него се е изисквало да обезщети втората ответница във връзка с инцидента, като вследствие на това моли искът на ищцата срещу него да бъде отхвърлен. Валидността и обхватът [ориг. 5] на застрахователното покритие остават спорни (само) между ищцата и първия ответник. [...] Разглеждането на молбата на първия ответник за отхвърляне на иска е отложено до постановяването на решение по настоящото преюдициално запитване.
- 10 Към датата на съдебното заседание за разглеждане на възражението на втората ответница ищцата твърди, че по отношение на първата компетентността произтича от член 13, параграф 3 от Преработения регламент „Брюксел I“. Ищцата поддържа компетентност и съгласно членове 17 и 18.
- 11 Възражението на втората ответница се разглежда пред районния съдия [...] на 7 декември 2020 г. Със своето решение от 22 декември 2020 г. Районният съд постановява, че не е компетентен съгласно членове 17 и 18. Ищцата иска да обжалва тази констатация, но настоящото преюдициално запитване при всички положения не засяга въпроси, произтичащи от раздел 4 от Преработения регламент „Брюксел I“. Районният съд обобщава доводите на страните относно член 13, параграф 3 и заключава, че е необходимо да отправи въпроси до Съда, за да може да постанови окончателно решение по възражението на втората ответница относно компетентността на английския съд.

4. РЕЛЕВАНТНИ РАЗПОРЕДБИ НА НАЦИОНАЛНОТО ПРАВО

- 12 През 2015 г. в решение *Hoteles Pi Aero Canarias SL/Keefe* [2016] 1 WLR 905 Court of Appeal of England and Wales (Апелативен съд, Англия и Уелс) разглежда обхвата на член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 (наричан по-нататък „Регламент „Брюксел I““) (понастоящем член 13, параграф 3 от Преработения регламент „Брюксел I“).
- 13 Фактите по случая били следните:
- а) Вторият ответник, *Hoteles Pinero Canarias SL*, е испанско дружество, което притежава и управлява хотел.

- б) Първият ответник, Marfre, се явява застрахователят на отговорността на втория ответник.
 - в) Ищецът е английски летовник, получил наранявания в хотела на втория ответник.
 - г) Ищецът предявява иск срещу ответниците пред английския съд.
 - д) Първият ответник признава компетентността на английския съд.
 - е) Вторият ответник оспорва компетентността на английския съд.
 - ж) За да обоснове компетентността ищецът се позовава на член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“. **[ориг. 6]**
- 14 Court of Appeal (Апелативен съд) приема, че относно установения в Испания хотел е компетентен да разгледа иска, ако той е предявен заедно с прекия иск срещу застрахователя на отговорността на хотела.
- 15 Хотелът обжалва това решение пред Supreme Court (Върховен съд), който през август 2017 г. отправя до [...] [Съда на Европейския съюз] следните въпроси (**вж. дело C-491/17, ОВ [С 347] 1[...]6 октомври 2017 г. [стр. 18]**).
- а) *Изисква ли член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“ [понастоящем член 13, параграф 3 от Преработения регламент „Брюксел I“] искът на увреденото лице срещу притежателя на полицата/застрахования да се отнася до материя във връзка със застраховката, тоест да поставя въпрос относно валидността или действието на полицата?*
 - б) *Изисква ли член 11, параграф 3 [от Регламент № 44/2001] да съществува риск от противоречиви съдебни решения, освен ако не се допусне съединяването?*
 - в) *Разполага ли съдът с право на преценка дали да допусне съединяване на иск, който попада в обхвата на член 11, параграф 3 [от Регламент № 44/2001]?*
- 16 След представяне на писмени становища от страните и Комисията по спора е постигнато споразумение и преюдициалното запитване е оттеглено.
- 17 Съгласно общите разпоредби на прецедентното право в Англия и Уелс низшестоящият съд е обвързан от констатациите на висшестоящия съд. В настоящия случай County Court at Birkenhead (Районен съд, Биркенхед) е низшестоящ спрямо Court of Appeal (Апелативен съд).
- 18 Страните не се позовават на други разпоредби на националното право по отношение на договорните и извъндоговорните задължения.

5. ОТНОСИМИ РАЗПОРЕДБИ НА ПРАВОТО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

19 Член 10 от Преработения регламент „Брюксел I“ предвижда следното:

По дела във връзка със застраховане компетентността се определя от нормите на настоящия раздел, без да се засягат разпоредбите на член 6 и член 7, параграф 5.

20 Член 13 от Преработения регламент „Брюксел I“ предвижда следното:

„1. По отношение на застраховка за отговорност застрахователят също така може, ако законът на съда го позволява, да бъде привлечен в производство, което увредената страна е започнала срещу застрахования. [ориг. 7]

2. Членове 10, 11 и 12 се прилагат по отношение на искове, предявени от увредената страна пряко срещу застрахователя, когато такива преки искове са разрешени.

3. Ако правото, приложимо спрямо такива преки искове, предвижда, че притежателят на полицата или застрахованият могат да бъдат привлечени като страна по делото, същият съд е компетентен по отношение на тях.“

21 В решение *Kabeg/MMA Iard* (дело С-340/16) отправеният до Съда въпрос е дали работодател, изплащал на увреденото лице възнаграждение по време на отпуска му по болест, е „по-слабата страна“ по отношение на застрахователя на отговорността на трета страна, така че да се приложат правилата за компетентност в раздел 3 от Регламент „Брюксел I“. Генералният адвокат Вобек проверява в своето заключение дали въпросът би могъл да се квалифицира като „дело във връзка със застраховане“. В заключението му се съдържа следният откъс ([заключение от 18 май 2017 г., ECLI:EU:C:2017:396,] в [точка] [36]):

Не мисля, че би било необходимо или разумно да се опитваме да дадем общо и изчерпателно определение на понятието „дела във връзка със застраховане“, а оттам и на понятието „застраховане“. Можем да оставим това на правната доктрина. Има обаче един открояващ се в разглежданата съдебна практика елемент, който е естествено свързан с логиката на системата на Брюкселската конвенция и регламентите: за целите на международната компетентност в основата на преценката за „дело във връзка със застраховане“ по същество стои правното основание. Дали основанието за предявяване на иск срещу конкретен ответник (с други думи, предметът на иска) е установяването на права и задължения, възникнали от застрахователно правоотношение? Ако отговорът е утвърдителен, може да се счита, че делото е във връзка със застраховане.

- 22 Генералният адвокат Vobek заключава, че понятието трябва да се тълкува самостоятелно и еднакво. То е „базирано на правното основание“ (с други думи, трябва да се разгледа какъв е предметът на иска срещу конкретен ответник). Той стига до извода, че [предметът на иска] е от обхвата на раздел 3 „ако се отнася до права и задължения, възникнали от застрахователно правоотношение“. В решението си Съдът не разглежда пряко въпроса до каква степен искът следва да е „във връзка със застраховане“, за да попада в приложното поле на раздел 3, нито какво е значението на понятието „дело във връзка със застраховане“.
- 23 В решение *Kabeg* обаче Съдът заключава, че: (1) понятието „по-слаба страна“ по делата във връзка със застраховане се възприема по-широко, отколкото по делата във връзка с договори, сключени от потребители, или по делата във връзка с индивидуални трудови договори; (2) работодателите, встъпили в правото на обезщетение на свой служител, може да се разглеждат като лица, претърпели вреда, по смисъла на раздел 3 от регламента (независимо от техния мащаб и правна форма); (3) съответният [ориг. 8] работодател може да се разглежда като „по-слаба страна“ по отношение на застрахователя, поради което следва, че (4) „[...] работодател, встъпил в правата на служител, който е увредена страна от пътнотранспортно произшествие, чието трудово възнаграждение той продължава да изплаща, може, в качеството си на „увредена страна“, да предяви иск срещу застрахователя на превозното средство, участвало в това произшествие, пред съдилищата на държавата членка, в която е установен, когато е възможно предявяването на пряк иск“.
- 24 Съдът не е могъл да разгледа преюдициалните въпроси, отправени по делото *Keefe*: няма и заключение на генерален адвокат по тях.

6. РЕЗЮМЕ НА СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ

- 25 Ищцата поддържа, че:
- а) Съгласно английската съдебна практика по дело *Keefe* ищецът може да привлече в производството застрахован с местоживееене в чужбина по иск срещу застраховател, установен в чужбина, съгласно член 13, параграф 3.
 - б) Поради причините, посочени в решение *Keefe*, телеологичното тълкуване на член 13, параграф 3 би подкрепило тезата за привличане на застрахования в производството по иска срещу застрахователя, когато ищецът търси от всеки от тях обезщетение за вреди и претърпените вследствие на това загуби.
 - в) Не е необходимо да е налице „спор“ между застрахователя и застрахования относно валидността или действието на застрахователната полица. Единственото условие, което трябва да бъде

изпълнено съгласно член 13, параграф 3, е правото, приложимо спрямо прекия иск срещу застрахователя, в случая – испанското право, да разрешава привличането на застрахования в производството по прекия иск срещу застрахователя.

- г) Освен това и при всички положения, когато е налице такъв спор между застрахователя и застрахования, член 13, параграф 3 позволява привличането на застрахования към иска срещу застрахователя.

26 Втората ответница поддържа, че:

- а) Член 13, параграф 3 се прилага единствено по отношение на дела във връзка със застраховане.
- б) Искът на ищцата е за обезщетение за вреди и претърпените вследствие на това загуби, произтекли от предполагаема небрежност, допусната при предоставяне услуга за ваканционно настаняване. Това не е дело във връзка със **[ориг. 9]** застраховане и не се превръща в такова само защото е заведено заедно с прекия иск срещу застрахователя.
- в) Освен това то не се превръща в дело във връзка със застраховане само защото е налице спор между застрахователя и увредената страна относно валидността или действието на застрахователната полица.

7. ПРИЧИНИ ДА СЕ ИСКА ПРОИЗНАСЯНЕ ОТ СЪДА НА ЕС

27 Отправените с настоящото запитване въпроси повдигат три отделни проблема:

- а) Ако увредената страна предяви в държавата членка по своето местоживееие иск срещу застраховател на предполагаемия делинквент съгласно член 13, параграф 2 от Преработения регламент „Брюксел I“, може ли тази страна да привлече предполагаемия делинквент в производството по този иск на основание член 13, параграф 3 от Преработения регламент „Брюксел I“, ако искът срещу предполагаемия делинквент не е „във връзка със застраховане“ (наричан по-нататък **„първият проблем“**);
- б) Какво е значението на понятието „дело във връзка със застраховане“ по смисъла на раздел 3 от Преработения регламент „Брюксел I“ (наричан по-нататък **„вторият проблем“**) и
- в) Когато съществува спор между ищеца и застрахователя относно валидността или действието на застрахователната полица, позволява ли наличието на такъв спор ищецът да привлече предполагаемия делинквент съгласно член 13, параграф 3 в производство срещу застрахователя в държавата членка по своето местоживееие на

основание член 13, параграф 2 (наричан по-нататък „третият проблем“).

28 Въпросите по **първия проблем** (въпросите по букви а) и г) се отправят до Съда, тъй като:

- а) В решение *Odenbreit/FBTO Schadeverzekerhtgen NV* (дело C-463/06[, 13 декември 2007 г., ECLI:EU:C:2007:792]) Съдът потвърждава, че член 9, параграф 1, буква б) от Регламент „Брюксел I“ (член 11, параграф 1, буква б) от Преработения регламент „Брюксел I“) позволява на притежателя на полицата да предяви иск срещу застрахователя си в държавата членка по своето местоживееене, дори застрахователят да е установен в друга държава (в случай че такова право на пряк иск се допуска от приложимото към застрахователния договор право);
- б) В дело *Keefe* английският Court of Appeal (Апелативен съд) е трябвало да реши дали увредена страна, която е имала право да предяви иск (и го е направила) срещу **[ориг. 10]** застраховател на предполагаем делинквент в държавата членка по своето местоживееене (съгласно член 9, параграф 1, буква б) от Регламент „Брюксел I“), би могла да привлече и предполагаемия делинквент в производството по този пряк иск срещу застрахователя съгласно член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“ (член 13, параграф 3 от Преработения регламент „Брюксел II“. Court of Appeal (Апелативен съд) постановява, че увредената страна е можела да привлече предполагаемия делинквент в производството по прекия иск срещу застрахователя, дори предполагаемият делинквент да е бил установен в друга държава членка (стига приложимото право да разрешава привличането на делинквента в производство по иска срещу застрахователя) и (което е важното за настоящото дело) дори и спорът с предполагаемия делинквент да не е включвал дело във връзка със застраховане;
- в) Съображенията за приетото от Court of Appeal (Апелативен съд) в решението по делото *Keefe* накратко са следните:
- i. Решение *Odenbreit* не изисква да има спор относно условията на застрахователната полица, за да бъде предявен пряк иск срещу застрахователя в държавата членка по местоживееенето на притежателя на полицата (когато застрахователят е установен в друга държава) съгласно член 9, параграф 1, буква б) от Регламент „Брюксел I“;
 - ii. Член 11, параграф 2 от Регламент „Брюксел I“ [член 13, параграф 2 от Преработения регламент „Брюксел I“] позволява „увредената страна“ да предяви иск срещу застрахователя на делинквента в държавата членка по местоживееенето на

увредената страна (когато застрахователят е установен в друга държава);

- iii. Член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“ позволява на увредената страна да привлече делинквента в производството по пряк иск, предявен срещу застрахователя на предполагаемия делинквент (съгласно член 11, параграф 2 от Регламент „Брюксел I“) в държавата членка на увреденото лице, дори ако предполагаемият делинквент е установен в друга държава (ако го позволява правото, приложимо спрямо прекия иск срещу застрахователя);
- iv. Ако член 9, параграф 1, буква б) от Регламент „Брюксел I“ не изисква да има спор относно условията на застрахователната полица (както е потвърдено в решение *Odenbreit*), за да може притежателят на полицата да предяви пряк иск срещу застрахователя, тогава няма причина да се изисква спор относно застрахователната полица и за да може предполагаемият делинквент да бъде привлечен в производството (съгласно член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“); и
- v. Court of Appeal (Апелативен съд) приема, че тълкуването му на член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“ е в съответствие с целите, определени в съображение 13 (защита на по-слабата увредена страна) и съображение 15 (свеждане до минимум на възможността [ориг. 11] да се постановят противоречащи си решения в две държави членки) от Регламент „Брюксел I“ (понастоящем съдържащи се в съображения 18 и 21 от Преработения регламент „Брюксел I“);
- г) В евентуално противоречие с решението на английския Court of Appeal (Апелативен съд) по дело *Keefe* генералният адвокат Vobek подчертава по дело *Kabeg*, че всички членове от раздел 3 от Регламент „Брюксел I“ трябва да включват въпрос във връзка със застраховане. В своето заключение той се основава на съображение 11 от Регламент „Брюксел I“ [съображение 15 от Преработения регламент „Брюксел I“], съгласно което правилата за компетентността трябва да са във висока степен предвидими и за постигането на тази цел е важно изключенията от общото правило, че исковете се предявяват в държавата членка по местоживеенето на ответника, да се тълкуват стриктно;
- д) Не е ясно дали Съдът в решение *Odenbreit* приема, че за да се приложи член 11, параграф 2 от Регламент „Брюксел I“, не се изисква да има спор относно застрахователния договор (както твърди Court of Appeal (Апелативен съд) в решение *Keefe*). Съдът отхвърля твърдението, че квалификацията на прекия иск срещу застрахователя по германското право относно непозволеното увреждане е определяща за въпроса дали

срещу застрахователя може да бъде предявен иск в държавата членка на увредената страна, като подчертава, че това зависи от въпроса дали по принцип искът срещу застрахователя е във връзка със застраховане. Становището на Court of Appeal (Апелативен съд), според което решението на Съда по дело *Odenbreit* означава, че за да се предяви иск срещу застрахователя от увредената страна съгласно член 11, параграф 2 от Регламент „Брюксел I“, не е необходимо искът срещу застрахователя да е „във връзка със застраховане“, може да се основава на различно разбиране за значението на понятието „дело във връзка със застраховане“ (вж. **втория проблем** по-долу);

- е) Английският Supreme Court (Върховен съд) позволява на ответника (предполагаемия делинквент) по дело *Keefe* да обжалва решението на Court of Appeal (Апелативен съд). Преди да разгледа жалбата, английският Supreme Court (Върховен съд) поставя на Съда преюдициални въпроси. Сред тях е и въпросът дали е необходимо искът на увреденото лице срещу предполагаемия делинквент да е във връзка със застраховане, за да може, съгласно член 11, параграф 3 от Регламент „Брюксел I“, да бъде съединен с иск, предявен пряко срещу застрахователя на предполагаемия делинквент, съгласно член 11, параграф 2 от Регламент „Брюксел I“ (във всеки случай в държавата членка на увредената страна). Европейската комисия изразява становище пред Съда в подкрепа на твърдението, че искът срещу предполагаемия делинквент трябва да е във връзка със застраховане. В конкретния случай жалбата пред английския Supreme Court (Върховен съд) е оттеглена, преди Съдът да разгледа поставените от него преюдициални въпроси; и [ориг. 12]
- ж) Въпросът коя от целите и политиките, които са в основата на „изключението във връзка със застраховането“, съдържащо се в раздел 3 от Преработения регламент „Брюксел I“, следва да има предимство, е неясен и е желателно Съдът да даде насоки по него.
- 29 По отношение на въпросите в рамките на **втория и третия проблем (въпроси б) и в)**:
- а) По дело *Kabeg* генералният адвокат Vobek изглежда счита, че понятието „дело във връзка със застраховане“ означава, че съответният иск трябва да засяга права и задължения, произтичащи от застрахователния договор; не се изисква обаче да има спор относно застрахователната полица. Становището на генералния адвокат Vobek е изразено по дело *Kabeg* в контекста на пряк иск, предявен срещу застраховател по силата на член 11, параграф 2 от Регламент „Брюксел I“. Според генералния адвокат Vobek изискването искът срещу застрахователя да е „във връзка със застраховане“ е изпълнено просто защото искът срещу застрахователя включва въпроси за правата и задълженията на този застраховател по застрахователната полица. Не

- е толкова ясно как иск срещу предполагаем делинквент (застрахованият по застрахователна полица), който да бъде привлечен към прекия иск срещу застрахователя, би могъл да е „във връзка със застраховане“;
- б) Първият въпрос, отправен от английския Supreme Court (Върховен съд) до Съда (вж. точка 15, буква а) по-горе) предполага, че понятието „дело във връзка със застраховане“ може да означава (противно на становището на генералния адвокат Bobek по дело *Kabeg*), че спорът трябва да се отнася до въпроси относно валидността или действието на застрахователната полица;
- в) Следователно от Съда се иска да уточни естеството и обхвата на изискването, съгласно което, за да се приложи раздел 3 от Преработения регламент „Брюксел I“, трябва да е налице „дело във връзка със застраховане“, при това по-специално в случаите, когато увредената страна, предявила пряк иск срещу застраховател съгласно член 13, параграф 2 от Преработения регламент „Брюксел I“ в своята държава членка, се опитва в производството по този иск да привлече и предполагаемия делинквент на основание член 13, параграф 3 от Преработения регламент „Брюксел I“, когато този делинквент е установен в друга държава.
- 30 Ето защо County Court at Birkenhead (Районен съд, Биркенхед) почтително отправя до Съда изложените по-долу въпроси: **[ориг. 13]**

**ПРЕЮДИЦИАЛНИ ВЪПРОСИ ДО
СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**

- а) Изисква ли член 13, параграф 3 от [...] Регламент (E[...][C]) № 1215/2012 [на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела] фактическото основание, на което увредената страна се позовава в иска срещу притежателя на полицата/застрахования, да включва въпрос във връзка със застраховане?
- б) При утвърдителен отговор на въпроса по буква а), за да се приеме, че искът на увредената страна е във връзка със застраховане, достатъчно ли е искът, който възнамерява да предяви срещу притежателя на полицата/застрахования, да произтича от същите фактически обстоятелства и да е предявен в рамките на същото дело като предявения срещу застрахователя пряк иск, дори и фактическото основание на спора между увредената страна и притежателя на полицата/застрахования да няма връзка със застраховане?

- в) Освен това и при условията на евентуалност, при утвърдителен отговор на въпроса по буква а), за да се приеме, че искът на увредената страна е във връзка със застраховане, достатъчно ли е между застрахователя и увредената страна да има спор относно валидността или действието на застрахователната полица?
- г) При отрицателен отговор на въпроса по буква а) достатъчно ли е привличането на притежателя на полицата/застрахования в производството по прекия иск срещу застрахователя да бъде разрешено от правото, приложимо към прекия иск срещу застрахователя? **[ориг. 14]**

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ